

Per JesusR el dt., 07/01/2020 - 22:52

Fa ja una estona que hem acabat de sopar. Tots, sense cap ordre, hem anat explicant com ens ha anat el dia. Algunes vegades i a propòsit del que escoltàvem hem fet un breu comentari i fins una broma. Però fa menys d'un minut que s'ha fet un silenci. Ens hem mirat els uns als altres i el somriure ha anat marcant els nostres llavis. Hi estem tan bé, a casa! La paraula que millor defineix aquesta experiència és BENESTAR.

Per fi han anunciat l'arribada del vol de Londres. Estaves ben nerviosa a causa del retard. Tens unes ganes immenses que arribi, ja fa dos dies que els teus sentiments van carregats amb el seu nom i tot el que representa. Ara t'has col·locat molt a prop de la porta per on surten. Està tancada. És clar: baixada de l'avió, cua pels controls (quan arribi el Brexit segur que seran més llargs), anar a cercar els equipatges. Penses que ja és hora que s'obri la porta. Ara, ja està!! Surt la primera persona. Un senyor que sembla que té molta pressa. Possiblement coneix pam a pam totes les entranyes del monstruós aeroport... Ara més gent... Ara... ELL!! Et mira, et saluda amb la mà, ja surt, t'abraça... És ALEGRIA.

Quin silenci hi ha en aquesta senzilla capella! Sí, de lluny se sent una mica el soroll de la ciutat, tot i que va minvant a mida que va pujant en el teu interior la suavitat que primer et calma, després obre la porta a la fonda serenitat i... En aquesta soledat experimentes la presència, la certesa que Ell és en tu. Sense paraules, sense pensaments. Sense emocions; més enllà de la fe. És el GOIG.
